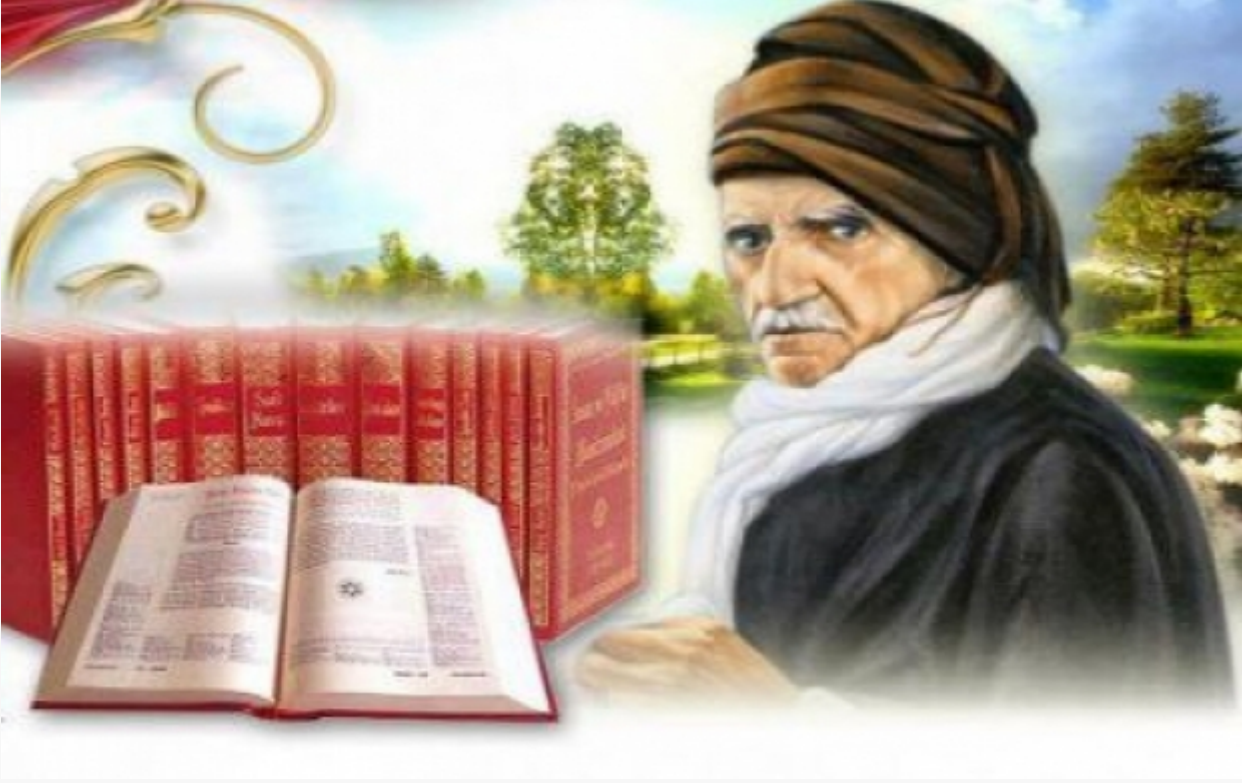

Bediüzzaman; ışınlama mümkün

Neml Sûresi'nin 40. âyeti işaret ediyor ki, uzak mesafelerden eşyayı aynen veya sûreten ihzâr etmek mümkündür.

Hem meselâ, Hazret-i Süleyman Aleyhisselâm taht-ı Belkıs'ı yanına celb etmek için vezirlerinden bir âlim-i ilm-i celb dedi: "Gözünüzü açıp kapayınca kadar sizin yanınızda o tahtı hazır ederim" olan hâdise-i hârikaya delâlet eden şu âyet: "Semâvî kitapların esrârına vâkif bir âlim ise, 'Sen daha gözünü açıp kapamadan ben onu sana getiririm,' dedi. Süleyman Belkıs'ın tahtını yanında hazır görünce..." (Neml Sûresi: 40.) (ilâ âhir), işaret ediyor ki, uzak mesafelerden eşyayı aynen veya sûreten ihzâr etmek mümkündür.

Hem vâki'dir ki, risâletiyle beraber saltanatla müşerref olan Hazret-i Süleyman Aleyhisselâm, hem mâsumiyetine, hem de adâletine medâr olmak için, pek geniş olan aktâr-ı memleketine bizzat zahmetsiz muttalî olmak ve raiyyetinin ahvâlini görmek ve dertlerini işitmek, bir mu'cize sûretinde Cenâb-ı Hak ihsan etmiştir. Demek, Cenâb-ı Hakka itimad edip, Süleyman Aleyhisselâmın lisân-ı ismetiyle istediği gibi, o da lisân-ı istidadıyla Cenâb-ı Haktan istese ve kavânîn-i âdetine ve inâyetine tevfi-k hareket etse, ona dünya bir şehir hükmüne geçebilir. Demek, taht-ı Belkıs Yemen'de iken, Şam'da aynıyla veyahut sûretiyle hazır olmuştur, görülmüştür. Elbette, taht etrafındaki adamların, sûretleri ile beraber sesleri de işitilmiştir.

İşte, uzak mesafede, celb-i sûrete ve savta haşmetli bir sûrette işaret ediyor ve mânen diyor: "Ey ehl-i saltanat! Adâlet-i tâmme yapmak isterseniz, Süleymanvârî, rûy-i zemini etrafıyla görmeye ve anlamaya çalışınız. Çünkü, bir hâkim-i adâletpîşe, bir padişah-ı raiyyetperver, aktâr-ı memleketine her istediği vakit muttalî olmak derecesine çıkmakla mesûliyet-i mâneviyeden kurtulur veya tam adâlet yapabilir."

Cenâb-ı Hak, şu âyetin lisân-ı remziyle mânen diyor ki: "Ey benîâdem! Bir abdime geniş bir mülk ve o geniş mülkünde adâlet-i tâmme yapmak için, ahvâl ve vukuât-ı zemine bizzat ittîlâ veriyorum; ve mâdem herbir insana, fitraten, zemine bir halîfe olmak kabiliyetini vermişim; elbette o kabiliyete göre rûy-i zemini görecek ve bakacak, anlayacak istidadını dahi vermesini, hikmetim iktizâ ettiğinden, vermişim. Şahsen o noktaya yetişmezse de, nev'en yetişebilir; maddeten erişemezse de, ehl-i velâyet misillü mânen erişebilir. Öyle ise, şu azîm nimetten istifade edebilirsiniz. Haydi göreyim sizi, vazife-i ubûdiyetinizi unutmamak şartıyla öyle çalışınız ki, rûy-i zemini, her tarafı herbirinize görülen ve her köşesindeki sesleri size işittiren bir bahçeye çeviriniz. 'Üzerinde gezesiniz ve Allah'ın verdiği rızıktan yiyesiniz diye, yeryüzünü sizin emrinize veren O'dur. Sonra dönüşünüz yine O'nadır' (Mülk Sûresi: 15.) âyetindeki ferman-ı Rahmânîyi dinleyiniz."

İşte beşerin nâzik san'atlarından olan celb-i sûret ve savtların çok ilerisindeki nihayet hududunu şu âyet remzen gösteriyor ve teşviki işmâm ediyor.

Hem meselâ, yine Hazret-i Süleyman Aleyhisselâm cin ve şeytanları ve ervâh-ı habîseyi teshîr edip, şerlerini men ve umûr-u nâfiada istihdam etmeyi ifade eden şu âyetler:

“Asi olan şeytanları ise zincirlerle bağlı olarak ona boyun eğdirdik.” (Sâd Sûresi: 38.) (ilâ âhir),

“Denize dalarak onun için cevherler çıkaran ve başka işler de gören şeytanları yine onun emrine verdik.” (Enbiyâ Sûresi: 82.) (ilâ âhir) âyetiyle diyor ki: Yerin insandan sonra zîşuur olarak en mühim sekenesi olan cin, insana hizmetkâr olabilir. Onlarla temas edilebilir. Şeytanlar da düşmanlığı bırakmaya mecbur olup, ister istemez hizmet edebilirler ki; Cenâb-ı Hakkın evâmirine musahhar olan bir abdine onları musahhar etmiştir.

Cenâb-ı Hak, mânen şu âyetin lisân-ı remziyle der ki: “Ey insan! Bana itaat eden bir abdime cin ve şeytanları ve şerirlerini itaat ettiriyorum. Sen de Benim emrime musahhar olsan, çok mevcudât, hattâ cin ve şeytan dahi musahhar olabilirler.”

İşte, beşerin, san'at ve fennin imtizâcından süzülen, maddî ve mânevî fevkalâde hassâsiyetinden tezâhür eden ispirtizma gibi celb-i ervâh ve cinlerle muhâbreyi, şu âyet en nihayet hududunu çiziyor ve en faydalı sûretlerini tâyin ediyor ve ona yolu dahi açıyor. Fakat, şimdiki gibi, bâzan kendine emvât nâmını veren cinlere ve şeytanlara ve ervâh-ı habîseye musahhar ve maskara olup oyuncak olmak değil, belki tılsımât-ı Kur'âniye ile onları teshîr etmektir, şerlerinden kurtulmaktır.

Sözler, s. 40

LÛGATÇE:

sûreten: Görüntü olarak.

ihzâr: Hazır etme, hazırlama.

celb-i sûret ve savt: Ses ve görüntü nakli.

umûr-u nâfia: Faydalı işler.